

Enkel eenheid van werkenden kan einde maken aan terrorisme, verdeeldheid en oorlog

De terreur van ISIS in Parijs op vrijdag 13 november vormde een van de ergste aanslagen in Frankrijk sinds de Tweede Wereldoorlog. De aanslagen van tien maand geleden bij Charlie Hebdo en een joodse supermarkt leidden tot een schok en woede. Vandaag waren de mensen opnieuw verbijsterd, de enorme dodentol en het willekeurige karakter versterkten dit. Jongeren die zichzelf op een vrijdagavond willen amuseren, waren het belangrijkste doelwit. Artikel door JENNY BROOKS, eerder verschenen in weekblad 'The Socialist'.

Het was de vierde terreuraanslag die aan ISIS werd toegeschreven op amper twee weken tijd. Eerder kwamen 224 mensen om het leven toen een Russisch vliegtuig werd neergehaald en er waren ook zelfmoordaanslagen in Beiroet en Bagdad waarbij samen 61 mensen omkwamen.

ISIS richt zich tegen gelijk welk land of gemeenschap die ingaat tegen het bestaan en groei van de groepering, ook andere moslims zijn een doelwit. Na de recente aanslagen op Fransen en Russen, werd verklaard dat zij een doelwit waren omdat beide landen luchtaanvallen op ISIS in Syrië uitvoeren. In deze gevallen werden gewone mensen willekeurig afgeslacht omwille van het optreden van hun regeringen die slechts de belangen van de heersende klassen verdedigen.

De Franse president François Hollande reageerde op de aanslagen in Parijs door de noodtoestand uit te roepen en met een nieuwe bommencampagne op de door ISIS gecontroleerde stad Raqqa in Syrië. De hoogtechnologische bommenwerpers richten massale bloedbaden aan op zowel burgers als ISIS-strijders. Dit

zal terreuraanslagen in het westen niet stoppen.

Het was het militaire antwoord van George W Bush op de aanslagen van 11 september 2001 – de zogenaamde ‘oorlog tegen terreur’ – dat leidde tot de huidige rampzalige situatie in Afghanistan en Irak. Het legde de basis voor de conflicten waarop ISIS kon ontstaan en groeien in Irak en Syrië.

Toen de Syrische president Assad in 2011 met een revolte tegen zijn dictatuur werd geconfronteerd, trok hij de kaart van sectaire verdeeldheid in een poging van ‘verdelen om te heersen’. De westerse machten waren tegen Assad gekant, maar waren ook gealarmeerd door de zogenaamde ‘Arabische lente’ die hun marionettenregimes bedreigde. Samen met de bondgenoten van de reactionaire golfstaten werd financiële en militaire steun gegeven aan jihadistische oppositiegroepen tegen Assad. Het maakte het voor ISIS mogelijk om te groeien op basis van de sectaire verdeeldheid en het lot van de Soennitische bevolking in Syrië en Irak. ISIS controleert momenteel een grondgebied dat even groot is als Groot-Brittannië.

De aanhoudende bombardementen door westerse imperialistische machten (en door de troepen van Assad) leverden meer recruten op voor groepen als ISIS. Foto's en videobeelden van getroffen kinderen gaan de hele regio en wereld rond. En toch blijven de meeste gevestigde politici en commentatoren – deze week zelfs vervoegd door de doorgaans erg kritische journalist Patrick Cockburn – verklaren dat ISIS enkel door meer militaire operaties zal verslagen worden.

De Britse premier Cameron deelt dit standpunt en zoekt al langer naar een mogelijkheid tot Britse deelname aan de bombardemen-

Eenheid van werkenden tegen terreur en oorlog

ten in Syrië. Eerder werd hij gehinderd door verdeeldheid onder de heersende klasse over de te volgen strategie. Het leidde tot een vernederende nederlaag voor Cameron in het Britse parlement in 2013. Toen werd geen groen licht gegeven voor een aanval op de troepen van Assad. Maar in september volgde een aanval met drones om twee Britse jihadisten in Syrië uit te schakelen en na de aanslagen in Parijs zal Cameron er alles aan doen om een militaire operatie in Syrië door te duwen.

Jeremy Corbyn sprak zich uit tegen een bombardement op Syrië. Hij stelde terecht dat dit zal leiden tot meer geweld en terreur. Hij stelde ook dat we vragen moeten stellen zoals: “Wie bewapent ISIS, wie zorgt voor veilige plaatsen voor ISIS? Om daarop te antwoorden, moet je vragen stellen over de wapens die iedereen in deze regio verkocht.”

Terroristen van ‘eigen kweek’

De terroristen in Parijs kwamen uit Frankrijk en België, het waren terroristen ‘van eigen kweek’. Zoals David Gardner in de Financial Times opmerkte: “Zelfs indien de overgrote meerderheid van de soennitische moslims vijandig staat tegenover ISIS, beschikken de jihadisten over twee grote recruiteringsterreinen: wanhopige vluchtelingen aan de grenzen van Syrië en misnoegde moslims in Europa.”

Frankrijk heeft de grootste moslimbevolking van West-Europa en kende het grootste aantal Syrië-strijders (meer dan 1500) van Europa. Veel migrantenjongeren in Frankrijk wonen in grote woonblokken in de voorsteden. Er is veel discriminatie, een enorme vervreemding en tot 40% werkloosheid. Ook in België is er een grote werkloosheidsgraad in delen van Brussel.

Het zijn deze ongelijkheid, racisme, oorlogen en gebrek aan kansen onder het kapitalisme die ruimte creëren voor de rechtse islamitische ‘radicalisering’. Het Franse CPDSI, een centrum voor preventie van radicalisering, schat dat 80% van de Franse burgers met ‘radicale islamitische’ opvattingen uit gezinnen komen die niet bepaald religieus waren.

ISIS kan in Europa inspelen op legitieme woede en problemen, zeker onder jonge moslims. ISIS probeert gemeenschappen te verdelen met religieus fanatisme en door het gebruik van terreur. Daarmee wil het de eigen steun uitbouwen. De aanslagen zetten rechtse en extreemrechtse politici aan tot meer racisme tegen moslims en vluchtelingen. Dat versterkt het ongenoegen onder migranten en het levert ISIS een grotere ingang op. Het is een reactionair opbod.

De terreurdreiging stoppen

Het is voor de imperialistische machten niet mogelijk om ISIS volledig te vernietigen op militaire basis. Een verzwakking met militaire aanvallen zal niet vermijden dat er nieuwe jihadistische en sectaire groepen ontstaan, dat zien we vandaag al doorheen de wereld.

ISIS stoppen, kan alleen door de arbeidersklasse en de armen op het platteland in Irak en Syrië. Zij moeten bouwen aan een eengemaakte, niet-sectaire strijd tegen alle lokale reactionaire krachten, tegen alle vormen van onderdrukking, maar ook tegen

reactionaire krachten die van buitenaf tussenkomen.

De terreuraanslagen zullen niet stoppen door de sterkere ‘veiligheidsmaatregelen’ van de westerse regeringen. Het aantal potentiële doelwitten is daar veel te groot voor. Nieuwe mogelijkheden voor het leger en politie om controle uit te oefenen, zullen bovendien vroeg of laat gebruikt worden tegen arbeidersprotest.

De Franse noodtoestand met een verbod op grote betogingen kwam president Hollande goed uit. Het ongenoegen onder de Franse bevolking groeide omwille van het asociale beleid en de steun voor de president zakte steeds verder weg.

Na de aanslagen kwamen vooral rechts en extreemrechts aan bod met hun voorstellen en hun pogingen om politiek profijt te halen uit de terreur. Linkse standpunten waren amper hoorbaar. Nochtans stellen deze nieuwe aanslagen de noodzaak van een socialistisch alternatief.

De arbeidersbeweging moet een eigen klassenstandpunt naar voor brengen, een standpunt dat los staat van de belangen en de hypocrisie van de kapitalistische regeringen en de heersende klassen. We moeten opkomen voor arbeiderseenheid en acties tegen terreur, oorlogen en het kapitalisme zelf. Dit kapitalisme wordt gekenmerkt door een groeiende ongelijkheid en is niet in staat om te voorzien in de behoeften van de overgrote meerderheid van de bevolking.

Stappen naar de socialistische omvorming van de samenleving zijn niet alleen wenselijk, het is een kwestie van leven of dood. Het beste antwoord op de gebeurtenissen in Parijs is het versterken van arbeidersorganisaties en socialistische ideeën waar de Socialist Party net zoals andere afdelingen van het CWI (Committee for a Workers’ International) voor opkomt.